

ประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
The Efficiency of Life Insurance Companies in Thailand

ธัญกร จันทร์สาสน์¹ และศุภเจตน์ จันทร์สาสน์²
Thanyakorn Chansarn¹ and Supachet Chansarn²

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 19 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ.2546 – 2550 โดยพิจารณาจากอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีลักษณะผันผวนเป็นอย่างมากและมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในรายบริษัท นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด รองลงมาคือ บริษัท ออยุธยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) และบริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด สำหรับบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท กรุงไทย แอ็กซ่า ประกันชีวิต จำกัด รองลงมาคือ บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์ันซ์ จำกัด และ บริษัท ไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

คำสำคัญ : บริษัทประกันชีวิต ประสิทธิภาพ ผลผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม

ABSTRACT

This study aims to measure the efficiency of 19 life insurance companies in Thailand during 2003 – 2007 by considering the growth rate of total factor productivity. The finding reveals that the overall efficiency of life insurance companies in Thailand is very volatile and greatly different among life insurance companies. The finding also indicates that the most efficient life insurance company in Thailand is Siam Sumsang Life Assurance Company Limited following by Ayudhya Allianz C.P. Life Insurance Public Company Limited and Siam Life Insurance Company Limited whereas the least life efficient insurance company in Thailand is Krungthai Axa Life Insurance Company Limited following by ACE Life Assurance Company Limited and Siam Commercial New York Life Insurance Public Company Limited.

Keywords : Life Insurance Companies, Efficiency, Total Factor Productivity

E-mail : thanyakorn.s@bu.ac.th

¹ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ถนนพระราม 4 คลองเตย กรุงเทพฯ 10110

School of Accounting, Bangkok University, Rama 4 Road, Klongtoey, Bangkok 10110

² คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ถนนพระราม 4 คลองเตย กรุงเทพฯ 10110

School of Economics, Bangkok University, Rama 4 Road, Klongtoey, Bangkok 10110

คำนำ

การดำรงชีวิตอยู่อย่างมีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่แข็งแรง มีความสุข และปลอดภัยจากอุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ คือสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องการ และสิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมเป็นผลมาจาก การที่บุคคลนั้นมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพ และมีเงินออมสะสมไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือเมื่อเข้าสู่วัยชรา แต่ในความเป็นจริงทุกอย่างในชีวิตล้วนไม่แน่นอน ทุกคนล้วนต้องประสบกับความเสี่ยงภัยอยู่ตลอดชีวิต ซึ่งความเสี่ยงภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้าก่อให้เกิดความสูญเสียกับชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ได้รับความเสียหายที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ทั้งนี้การจัดการกับความเสียหายอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ การทำสัญญาประกันภัย ซึ่งเป็นข้อตกลงที่บริษัทประกันภัยสัญญาว่าจะชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นและได้รับการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยนั้น (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2552)

หนึ่งในรูปแบบของการประกันภัยที่เน้นคุ้มครองชีวิตของผู้เอาประกันภัยเป็นหลัก ได้แก่ การประกันชีวิต (Life Insurance) ซึ่งเป็นวิธีการที่บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันเฉลี่ยภัยอันเนื่องจากการตาย การสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา โดยที่เมื่อบุคคลผู้เอาประกันต้องประสบกับภัยเหล่านั้น ก็จะได้รับเงินเฉลี่ยช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยบริษัทผู้รับทำประกันชีวิตจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการนำเงินก้อนดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ผู้ได้รับภัย หรืออีกนัยหนึ่งคือ ฝ่ายของบุคคลที่เรียกว่า “ผู้เอาประกันภัย” จะต้องจ่ายเงินเป็นผลตอบแทนในรูปของค่าเบี้ยประกันภัยให้บริษัทประกันภัย เพื่อแลกกับการได้รับความคุ้มครองจากบริษัทประกันภัย ซึ่งบริษัทประกันภัยสัญญาว่าจะชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับภาระค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ทำสัญญาไว้แทน ในขณะที่อีกฝ่ายคือ บริษัทประกันภัยหรือที่เรียกว่า “ผู้รับประกันภัย” ก็จะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือชดเชยเงินจำนวนหนึ่ง ให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ทั้งนี้ การทำประกันชีวิตมักจะมีอายุสัญญาค่อนข้างยาวนาน โดยส่วนใหญ่มักมีอายุสัญญา 10 ปีขึ้นไป โดยผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันให้บริษัทประกันชีวิตต่อเนื่องเป็นระยะตามที่กำหนดไว้ในสัญญา (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2552)

นอกจากการประกันชีวิตจะเน้นคุ้มครองชีวิตของผู้เอาประกันภัยเป็นหลักแล้ว ในปัจจุบันการทำประกันชีวิตส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการประกันภัยแบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance) อีกด้วย โดยเป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันจะจ่ายเงินเอาประกันให้แก่ผู้รับผลประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงภายในระยะเวลาประกันที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือจ่ายจำนวนเงินเอาประกันให้แก่ผู้เอาประกันเมื่อผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่ครบกำหนดสัญญา โดยอาจจ่ายเป็นเงินก้อน หรือจ่ายเป็นงวดๆ ตามที่จะตกลง (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2552)

จากลักษณะของการประกันชีวิตที่มีอายุสัญญาค่อนข้างยาวนานดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตเป็นปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริโภค เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะได้รับการชดเชยค่าเสียหายหรือได้รับผลประโยชน์จากบริษัทประกันชีวิตตลอดระยะเวลาที่ทำสัญญา ดังนั้นจึงพบว่ามีงานวิจัยจำนวนมากทั่วโลกที่มุ่งเน้นศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในประเทศของตน ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า วิธีการในการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตสามารถทำได้หลายวิธี เช่น วัดโดยอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Bernstein, 1998; Bailey et al, 2002)

และ Chansarn, 2007) วัดโดยอัตราส่วนของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลผลิต (Weighted Sum of Outputs) และผลรวมถ่วงน้ำหนักของปัจจัยการผลิต (Weighted Sum of Inputs) ตามวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) Approach (Cummins *et al*, 1998; Mansor and Radam, 2000; Sinha, 2006 และ Yao *et al*, 2007) วัดโดยใช้สมการ Stochastic Cost Frontier (Karim and Jhantasana, 2005) และวัดโดยความสามารถในการลดต้นทุนการผลิต ที่เรียกว่า X-Efficiency (Bikker and Van Leuvensteijn, 2008)

สำหรับประเทศไทย พบว่า Chansarn (2007) ได้อาศัยอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาคการประกันภัยโดยรวมในช่วงปี ค.ศ.1998 – 2004 โดยไม่ได้คำนวณเป็นรายบริษัท และ Karim and Jhantasana (2005) ได้อาศัยสมการ Stochastic Cost Frontier ในการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตเป็นรายบริษัทในช่วงปี ค.ศ.1997 - 2002 โดยทำการวัดประสิทธิภาพของบริษัทประกันชีวิตแต่ละบริษัทในประเทศไทยในรูปแบบของสัดส่วนของปริมาณปัจจัยการผลิตที่ต้องลดลงเพื่อให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการผลิตเต็มที่ ทั้งนี้จะเห็นว่า งานวิจัยของ Chansarn (2007) แม้จะค่อนข้างใหม่ แต่ไม่ให้ข้อมูลประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในรายบริษัท ในขณะที่งานวิจัยของ Karim and Jhantasana (2005) แม้จะให้ข้อมูลประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตในรายบริษัท แต่ก็เป็นการศึกษาที่ผ่านมานานพอสมควร

ดังนั้น งานวิจัยเรื่องนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 19 บริษัท ในช่วงปี พ.ศ.2546 – 2550 (ทำการศึกษารายบริษัท) ทั้งนี้จะวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานภายใต้มุมมองทางด้านผลผลิต กล่าวคือ วัดความสามารถในการเพิ่มผลผลิต เมื่อกำหนดให้ปัจจัยการผลิตมีค่าคงที่ ซึ่งจะแตกต่างจากงานวิจัยของ Karim and Jhantasana (2005) ที่วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานภายใต้มุมมองทางด้านต้นทุน กล่าวคือ วัดความสามารถในการลดต้นทุน เมื่อกำหนดให้ปริมาณผลผลิตมีค่าคงที่ โดยข้อมูลจากงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกบริษัทเพื่อซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้อาศัยข้อมูลอนุกรมเวลารายปีจำนวน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 – 2550 ของบริษัทประกันชีวิตจำนวน 19 บริษัท³ ซึ่งได้มาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

³ บริษัทประกันชีวิต 19 บริษัท ได้แก่ (1) บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (2) บริษัท กรุงเทพ แอชวา ประกันชีวิต จำกัด (3) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (4) บริษัท ไทยพาณิชย์วินยอร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (5) บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด (6) บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด (7) บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด (8) บริษัท อยุธา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) (9) บริษัท พรุเดนเชียล ทีเอสไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (10) บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (11) บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด (12) บริษัท แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด (13) บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด (14) บริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด (15) บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด (16) บริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (17) บริษัท แมนูลิฟ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (18) บริษัท ไอเอ็นจี ประกันชีวิต จำกัด และ (19) บริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด

(2552) ทั้งนี้ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย (1) เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (พันบาท) (2) สินทรัพย์รวม (พันบาท) และ (3) ค่าจ้างพนักงาน (พันบาท)

กระบวนการวิเคราะห์

ประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตแต่ละบริษัทในงานวิจัยเรื่องนี้จะวัดโดยอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Growth Rate of Total Factor Productivity) ในแต่ละช่วงปีตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 – 2550 ทั้งนี้อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสามารถคำนวณได้โดยใช้สมการบัญชีการเจริญเติบโต⁴ ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

$$(1) \quad \frac{\Delta Y}{Y} = \frac{\Delta A}{A} + \alpha \frac{\Delta K}{K} + \beta \frac{\Delta N}{N}$$

กำหนดให้ Y = ปริมาณผลผลิต, K = ปริมาณปัจจัยทุน, N = ปริมาณปัจจัยแรงงาน, A = ผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Total Factor Productivity), α = ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน (Elasticity of Output with Respect to Capital Inputs) และ β = ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน (Elasticity of Output with Respect to Labor Inputs)

จากสมการบัญชีการเจริญเติบโต การเจริญเติบโตของผลผลิตมีที่มาจาก 2 แหล่ง ได้แก่ (1) การเจริญเติบโตของปริมาณปัจจัยการผลิต ซึ่งในที่นี้ได้แก่ ปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน นั่นคือ $\alpha \frac{\Delta K}{K} + \beta \frac{\Delta N}{N}$ ในสมการที่ 1 และ (2) การเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม นั่นคือ $\frac{\Delta A}{A}$ ในสมการที่ 1 ทั้งนี้หากทราบข้อมูลปริมาณผลผลิต ปริมาณปัจจัยทุน ปริมาณปัจจัยแรงงาน ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน และความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน ก็จะสามารถคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมได้จากสมการที่ 2 ดังต่อไปนี้

$$(2) \quad \frac{\Delta A}{A} = \frac{\Delta Y}{Y} - \alpha \frac{\Delta K}{K} - \beta \frac{\Delta N}{N}$$

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม แสดงอัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตที่ไม่สามารถอธิบายได้โดยการเจริญเติบโตของปริมาณปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตที่เกิดจากการที่บริษัทประกันชีวิตมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงขึ้นนั่นเอง

ทั้งนี้ กำหนดให้ปริมาณผลผลิตวัดได้โดย เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Bernstein, 1998) ปริมาณปัจจัยทุนวัดได้โดย สินทรัพย์รวม (Yao *et al.*, 2007) และปริมาณปัจจัยแรงงานวัดได้โดย ค่าจ้างพนักงาน (Mansor and Radam, 2000 และ Chansarn, 2007) นอกจากนี้ กำหนดให้สมการการผลิตมีลักษณะเป็นแบบผลได้ต่อขนาด

⁴ สมการบัญชีการเจริญเติบโต (Growth Accounting Equation) คือ สมการการผลิตซึ่งอยู่ในรูปของอัตราการเจริญเติบโต ทั้งนี้กำหนดให้ อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณผลผลิตเป็นผลรวมของ (1) อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพ (Productivity) และ (2) ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุนคูณกับอัตราการเจริญเติบโตของปัจจัยทุน และ (3) ความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงานคูณกับอัตราการเจริญเติบโตของปัจจัยแรงงาน (Bermanke *et al.*, 2008)

คงที่ หรือ Constant Return to Scale (CRTS) โดยมีค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยทุน (α) และค่าความยืดหยุ่นของปริมาณผลผลิตต่อปัจจัยแรงงาน (β) เท่ากับ 1/3 และ 2/3 ตามลำดับ (Bernanke *et al*, 2008)

ผลการทดลองและวิจารณ์

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตทั้ง 19 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ.2546 – 2550 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากภาพรวมในแต่ละช่วงปีจะพบว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตมีความผันผวนเป็นอย่างมาก โดยในช่วงปีพ.ศ. 2546 – 2547 มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 5.42 แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงปี พ.ศ.2547 – 2548 พบว่าอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยลดลงจนมีค่าเป็นลบที่ร้อยละ -2.29 จากนั้นลดลงอย่างต่อเนื่องจนมีค่าต่ำสุดในช่วงปี พ.ศ.2548 – 2549 โดยคิดเป็นร้อยละ -4.31 แสดงให้เห็นว่าหลังจากปี พ.ศ.2547 เป็นต้นมาประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยลดลงเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตได้มีค่าเป็นบวกอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ.2549 – 2550 ที่ร้อยละ 0.02 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยกลับมาสูงขึ้นอีกครั้งนั่นเอง

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตแยกเป็นรายบริษัทจะพบว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากทั้งนี้ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2550 บริษัทประกันชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมติดลบมีจำนวน 8 บริษัท ได้แก่ บริษัท กรุงไทย แอ็กซ่า ประกันชีวิต จำกัด บริษัท ไทยพาณิชย์ นิวออร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) บริษัท ธนชาติประกันชีวิต จำกัด บริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์ันซ์ จำกัด บริษัท สหประกันชีวิต จำกัด บริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด และบริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์ันซ์ จำกัด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ -31.48 ถึง -0.09 โดย 7 ใน 8 บริษัทข้างต้น ยกเว้นบริษัท ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด ล้วนแล้วแต่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกบริษัท (ร้อยละ -0.29) ในขณะที่บริษัทประกันชีวิตที่เหลืออีก 11 บริษัท มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตเป็นบวกทั้งสิ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 0.81 ถึง 19.04

จากตารางที่ 1 พบว่าบริษัทประกันชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมสูงสุด นั่นคือ มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงสุด ได้แก่ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 19.04 บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมในอันดับรองลงมาคือ บริษัท อยูธยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) และบริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 10.98 และร้อยละ 8.34 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงปีพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต และบริษัท อยูธยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) มีค่าเป็นบวกในทุกช่วงปี โดยในช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2547 มีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 38.15 และร้อยละ 15.44 ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2548 – 2549 มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 2.38 และร้อยละ 1.74

ตามลำดับ ซึ่งเป็นช่วงปีที่ค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมทุกบริษัทมีค่าต่ำที่สุดตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น สำหรับบริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นลบเพียง 1 ช่วงปีคือ ช่วงปี พ.ศ.2547 – 2548 โดยมีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 คิดเป็นร้อยละ 23.95 และในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548 มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำสุดโดยมีค่าติดลบคิดเป็นร้อยละ -7.44

สำหรับบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมต่ำที่สุด 3 อันดับแรก นั่นคือ บริษัทที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 – 2550 ต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท กรุงเทพ แอชซ่า ประกันชีวิต จำกัด บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด และ บริษัท ไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมติดลบคิดเป็นร้อยละ -31.48 -10.03 และ -7.76 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมในแต่ละช่วงปี พบว่าทั้ง 3 บริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมติดลบเกือบทุกช่วงปี อีกทั้งยังมีค่าผันผวนเป็นอย่างมาก โดยช่วงปี พ.ศ.2546 – 2547 บริษัท กรุงเทพ แอชซ่า ประกันชีวิต จำกัด มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมติดลบสูงสุดถึงร้อยละ -132.37 จากนั้นอัตราการเจริญเติบโตได้เพิ่มเป็นร้อยละ 75.29 ในช่วงปี พ.ศ.2547 – 2548 หลังจากนั้นกลับมีค่าติดลบมากกว่าร้อยละ 30 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา

บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด มีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นบวกเพียงช่วงปี พ.ศ.2546 – 2547 เท่านั้น ที่ร้อยละ 87.43 จากนั้นได้มีค่าติดลบมาโดยตลอด โดยมีค่าติดลบสูงสุดในช่วงปี พ.ศ.2548 – 2549 ซึ่งมีค่าติดลบถึงร้อยละ -66.17 สำหรับบริษัท ไทยพาณิชย์นิวยอร์กไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมเป็นบวกเพียง 1 ช่วงปีเช่นเดียวกัน นั่นคือ ช่วงปี พ.ศ.2547 – 2548 ที่ร้อยละ 4.43 และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมต่ำสุดในช่วงปี พ.ศ.2546 – 2547 ที่ร้อยละ -16.54 อย่างไรก็ตาม พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมมีความผันผวนน้อยกว่าบริษัท กรุงเทพ แอชซ่า ประกันชีวิต และบริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด อย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม จะสังเกตเห็นว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชน เช่น บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด หรือบริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด กลับมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างต่ำคือร้อยละ 0.87 และ -1.49 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 บริษัทมีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับที่ค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลของทั้ง 2 บริษัทในแต่ละช่วงปีจะพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมมีระดับความผันผวนไม่มากนัก จึงอาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของทั้ง 2 บริษัทอยู่ในระดับต่ำนั้นอาจเป็นเป็นผลมาจากการที่ทั้ง 2 บริษัทเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทำให้ความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหรือลดขนาดองค์กรหรือทรัพย์สินให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจเพื่อลดต้นทุนทำได้ช้ากว่าบริษัทที่มีขนาดโครงการองค์กรที่เล็กกว่าสามารถปรับเปลี่ยนโครงการสร้างหรือลดขนาดองค์กรได้เร็วและคล่องตัวกว่านั่นเอง

ตารางที่ 1: อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ.2546 – 2550 (ร้อยละ)

บริษัท	2546- 2547	2547- 2548	2548- 2549	2549- 2550	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
(1) กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด	19.04	-11.53	8.12	3.01	4.66	4
(2) กรุงเทพ แอชซ่า ประกันชีวิต จำกัด	-132.37	75.29	-35.87	-32.97	-31.48	19
(3) ไทยประกันชีวิต จำกัด	0.80	4.92	-5.69	12.98	3.25	6
(4) ไทยพาณิชย์วินยอร์คไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	-16.54	4.43	-7.89	-11.05	-7.76	17
(5) ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด	0.37	8.34	-0.31	-2.60	1.45	8
(6) ธนชาติประกันชีวิต จำกัด	-45.14	-10.97	12.73	26.61	-4.19	15
(7) ฟินันซ่าประกันชีวิต จำกัด	3.36	-2.60	-7.34	6.23	-0.09	12
(8) อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน)	15.44	8.23	1.74	18.50	10.98	2
(9) พรุเคนเซียล ทีเอสไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	49.83	-65.98	-1.60	20.98	0.81	11
(10) เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด	12.11	-2.34	1.04	-7.34	0.87	10
(11) เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด	87.43	-43.62	-66.17	-17.76	-10.03	18
(12) แมกซ์ประกันชีวิต จำกัด	25.92	0.17	8.01	-18.27	3.96	5
(13) สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด	38.15	26.34	2.38	9.27	19.04	1
(14) สยามประกันชีวิต จำกัด	8.68	-7.44	8.16	23.95	8.34	3
(15) สหประกันชีวิต จำกัด	23.23	-48.17	16.78	-15.39	-5.89	16
(16) อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด	-0.83	4.55	-12.01	6.03	-0.57	13
(17) แมนูไลฟ์ ประกันชีวิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	5.17	3.16	7.19	-8.76	1.69	7
(18) ไอเอ็นจี ประกันชีวิต จำกัด	2.22	7.90	-5.75	-0.44	0.98	9
(19) อเมริกันอินเตอร์เนชันแนล แอสซัวร์นซ์ จำกัด	6.18	5.84	-5.33	-12.65	-1.49	14
ค่าเฉลี่ย	5.42	-2.29	-4.31	0.02	-0.29	-

ที่มา: จากการคำนวณของผู้วิจัย

สรุปผลและเสนอแนะ

จากการศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจำนวน 19 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ.2546 – 2550 เพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตภายใต้มุมมองทางด้านความสามารถในการเพิ่มผลผลิตของแต่ละบริษัท พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 บริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมในระดับสูง แต่หลังจากปี พ.ศ.2547 เป็นต้นมา บริษัทประกันชีวิตมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งถึงช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2550 ประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยจึงกลับมาสูงขึ้นอีกครั้ง และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายบริษัท พบว่าบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีประสิทธิภาพการดำเนินโดยรวมทั้งแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยบริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท สยามซัมซุง ประกันชีวิต จำกัด บริษัท อยูรยา อลิอันซ์ ซี.พี จำกัด (มหาชน) และบริษัท สยามประกันชีวิต จำกัด ตามลำดับ สำหรับบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท กรุงเทพ แอชซ่า ประกันชีวิต จำกัด บริษัท เอช ไลฟ์ แอสซัวร์นซ์ จำกัด และ บริษัท ไทยพาณิชย์วินยอร์คไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเรื่องนี้มีข้อจำกัดตรงที่มีข้อมูลล่าสุดเพียงปี พ.ศ.2550 เท่านั้น ซึ่งทำให้ผลการวิจัยไม่ทันสมัยเท่าที่ควร นอกจากนี้ วิธีการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทประกันชีวิตในงานวิจัยเรื่องนี้ยังเป็นการวิเคราะห์ตัวเลขที่ได้จากงบการเงินของบริษัทเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงนโยบายการดำเนินงาน ขนาดขององค์กร รูปแบบหรือลักษณะการดำเนินธุรกิจอื่นๆ ของบริษัทเข้ามาร่วมพิจารณาด้วย อีกทั้งการศึกษา ยังไม่ได้แบ่งกลุ่มบริษัทประกันชีวิตออกตามขนาดของทุนจดทะเบียนธุรกิจ และไม่ได้แบ่งกลุ่มระหว่างบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยและสาขาของบริษัทต่างชาติในประเทศไทยอีกด้วย ดังนั้น การนำผลการวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์ จึงควรพิจารณาข้อจำกัดข้างต้นด้วยทุกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. 2552. **การประกันชีวิต**. สืบค้น กันยายน 2552 จาก <http://www.oic.go.th>.
- Bailey, M., D. Ghosh and S. Tanna. 2002. **Thai Financial Sector Efficiency prior to the East Asian Financial Crisis**. University of Ulster, School of Economics and Politics.
- Bernanke, B.S., A.B. Abel and D. Croushore. 2008. **Macroeconomics**. 6th Edition. Boston, MA: The Addison-Wesley.
- Bernstein, J.I. 1998. **Total Factor Productivity Growth in the Canadian Life Insurance Industry: 1979-1989**. National Bureau of Economic Research, Working Paper 6475.
- Bikker, J.A. and M. Van Leuvensteijn. 2008. Competition and Efficiency in the Dutch Life Insurance Industry. **Applied Economics** 40(16): 2063-2084.
- Chansarn, S. 2007. The Efficiency in Thai Financial Sector after the Financial Crisis. **Economic Analysis Working Paper** 6(10).
- Cummins, J.D., S. Tennyson and M.A. Weiss. 1998. **Consolidation and Efficiency in the U.S. Life Insurance Industry**. University of Pennsylvania, The Wharton School, Financial Institution Center.
- Karim, M.Z.A. and C. Jhantasana. 2005. Cost Efficiency and Profitability in Thailand's Life Insurance Industry: A Stochastic Cost Frontier Approach. **International Journal of Applied Econometrics and Quantitative Studies** 2(4): 19-36.
- Mansor, S.A. and A. Radam. 2000. Productivity and Efficiency Performance of the Malaysian Life Insurance Industry. **Jurnal Ekonomi Malaysia** 34: 93-105.
- Sinha, R.P. 2006. Operating Efficiency of Life Insurance Companies: A Data Envelopment Approach. **The Icfai Journal of Risk and Insurance** 3(4): 29-38.
- Yao, S., Z. Han and G. Feng. 2007. On Technical Efficiency of China's Insurance Industry after WTO Accession. **China Economic Review** 18: 66-86.